

Aquest dimecres, la CGT d'Universitats no assistirem a la reunió de la mesa negociadora del conveni col·lectiu de les universitats públiques catalanes. Hem decidit fer-ho després d'una llarga reflexió i observant els esdeveniments dels darrers mesos a les diferents universitats catalanes. Per sobre les especificitats de les diferents universitats, que moltes vegades els porten a denominar de forma diversa a les mateixes situacions i processos, constatem amb preocupació, entre d'altres, els següents aspectes:

1. A les diferents universitats es mantenen situacions clarament fraudulentament en la contractació que condemnen a una part rellevant del PDI a la precarietat: associats/des, alguns postdocs, interins.... Malauradament, no es tracta de casos aïllats, cosa que de per si ja seria inacceptable, sinó que formen part del dia a dia d'un percentatge important del PDI. Al marge de declaracions buides de contingut real, les universitats s'aprofiten i promouen aquesta realitat, de tal manera que han condicionat part del seu funcionament a l'existència d'aquesta precarietat.
2. Les universitats segueixen negant-se a aplicar el 4rt any que diu la llei als PIF, abocant a desenes d'acomiadaments fraudulents els propers mesos. Molts d'ells, en plena pandèmia. Excepte la UAB, on després d'un seguit de vagues el seu equip de govern va accedir a aplicar-lo, la resta d'universitats catalanes continuen sense complir l'obligació de pròrroga de 4rt any dels contractes predoctorals propis i FI-DGR. Incompleixen conscientment una norma legal que, en aquest cas, protegeix mínimament els i les investigadores joves que, en teoria, són el futur de la recerca.
3. Les universitats no mouen un dit per erradicar les concatenacions fraudulentament de contractes de centenars de PDI (que salten d'una figura a una altra, de PAS a PDI i viceversa). No només això, esquiven activament les exigències legals d'estabilitzar els treballadors/es precaris. Les seves actuacions són, de nou, conscients, per tal d'esquivar tota mena de preceptes legals i, el que és més greu, condemnar a la precarietat i a la incertesa a centenars de membres del PDI. Possiblement es tracta, a banda d'una manera de mantenir pressupostos baixos, d'una via per intentar domesticar el PDI obligant-lo a mantenir una constant carrera d'obstacles i competitivitat amb altres companys/es si volen seguir treballant a la universitat.
4. Les universitats segueixen situant les exigències pressupostàries al centre, renunciant a la defensa dels seus treballadors/es i dels seus estudiants, a qui amb precarietat, abusos i matrícules encara desorbitades, fan pagar les polítiques de retallades.

No assistir a una mesa negociadora pot semblar una renúncia a defensar els nostres postulats que, en definitiva, són els d'una universitat pública, social i respectuosa amb els seus treballadors/es. En som conscients. Però també som conscients que una mesa negociadora fixada per un dia de finals de juliol a la tarda, amb un ordre del dia de 12 punts tindrà molt poc espai per a tractar temes rellevants i arribar a cap conclusió. A més, aquesta mesa arriba quan els mateixos rectorats ja han implementat de forma unilateral accions tan rellevants com la contractació del curs vinent, les mesures de protecció davant la COVID-19 i les condicions del teletreball. No assistint a la reunió d'avui, des de la CGT refermem el nostre compromís amb una defensa real dels i les treballadores de les universitats i exigim als rectorats que es prenguin seriosament els fòrums de negociació.

Aprofitem per fer una crida al conjunt dels treballadors i les treballadores de les universitats a preparar, en tornar de vacances, la defensa necessària de les nostres condicions laborals, per una universitat pública, social i al servei de la classe treballadora.